

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1490/2003

2006/EØS/30/41

av 25. august 2003

om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 av 26. juni 1990 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽¹⁾, sist endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1029/2003⁽²⁾, særleg artikkel 6, 7 og 8, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) I samsvar med forordning (EØF) nr. 2377/90 må det gradvis fastsetjast grenseverdier for restmengder av alle farmakologisk verksame stoff som vert nytta i Fellesskapet i veterinærpreparat som skal tilførast dyr som er meinte for næringsmiddelproduksjon.
- 2) Grenseverdier for restmengder kan først fastsetjast etter at Utvalet for veterinærpreparat har granska alle viktige opplysningar med omsyn til om restmengder av det aktuelle stoffet er skadelege for forbrukarane av næringsmiddel av animalsk opphav, og med omsyn til kva innverknad restmengdene har på den industrielle foredlinga av næringsmiddel.
- 3) Når det skal fastsetjast grenseverdier for restmengder av veterinærpreparat i næringsmiddel av animalsk opphav, må det gjerast greie for kva dyreartar slike restmengder kan finnast i, kor store restmengder som kan tillatast i kvart av dei aktuelle kjøtveva frå dyret som er handsama (målvev), og kva type restmengd som skal kontrollerast (restmarkør).
- 4) I lys av det avgrensa tilbodet av veterinærpreparat til visse artar som vert nytta til produksjon av næringsmiddel⁽³⁾, kan grenseverdiane for restmengder fastsetjast gjennom ekstrapolering frå grenseverdier for restmengder som på eit strengt vitenskapleg grunnlag er fastsette for andre artar.

- 5) Når det gjeld kontrollen av restmengder i medhald av regelverket til Fellesskapet på dette området, bør grenseverdiane for restmengder vanlegvis fastsetjast for målvev i levera eller nyrene. Levera og nyrene vert ofte fjerna frå skrottar i internasjonal handel, og difor bør det òg fastsetjast grenseverdier for muskel- eller feittvev.
- 6) Dersom veterinærpreparat skal tilførast eggleggjande fjørfe, dyr i laktasjon eller honningbier, må det òg fastsetjast grenseverdier for egg, mjølk eller honning.
- 7) Cypermetrin og emamektin bør først opp i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2377/90.
- 8) Det bør fastsetjast ein tilstrekkeleg lang frist før denne forordninga tek til å gjelde, slik at medlemsstatane, for å ta omsyn til føresegnene i denne forordninga, får høve til å gjere naudsynte tilpassingar i løyva til å marknadsføre dei aktuelle veterinærpreparata som er gjevne i medhald av europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/82/EF⁽⁴⁾.
- 9) Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for veterinærpreparat —

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

Artikkel 1

Vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2377/90 vert endra i samsvar med vedlegget til denne forordninga.

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde tredje dagen etter at ho er kunngjort i *Tidend for Den europeiske unionen*.

Ho skal nyttast frå 60. dagen etter at ho er kunngjort.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 214 av 26.8.2003, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 22/2004 av 19. mars 2004 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 22 av 29.4.2004, s. 9.

⁽¹⁾ TEF L 224 av 18.8.1990, s. 1.

⁽²⁾ TEU L 149 av 17.6.2003, s. 15.

⁽³⁾ Melding frå Kommissjonen til Europaparlamentet og Rådet om tilbodet av veterinærpreparat (KOM(2000) 806, endeleg utgåve).

⁽⁴⁾ TEF L 311 av 28.11.2001, s. 1.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 25. august 2003.

For Kommisjonen

Erkki LIIKANEN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

I vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2377/90 vert det gjort følgjande endringar:

2. Parasittmidler

2.2. Midler mot ektoparasitter

2.2.3. Pyretrin og pyrethroider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvev
«Cypermetrin	Cypermetrin (summen av isomerer)	Storfe	20 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg	Muskler Fett Lever Nyrer Melk ⁽¹⁾ Muskler Fett Lever Nyrer
		Sau ⁽²⁾		

(¹) Øvrige bestemmelser i rådsdirektiv 93/57/EF skal overholdes.

(²) Skal ikke brukes til dyr som gir melk beregnet på konsum.»

2.3. Midler mot endo- og ektoparasitter

2.3.1. Avermektiner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvev
«Emamektin	Emamektin B1a	Fisk	100 µg/kg	Muskler og hud i naturlig forhold»